

Lounský kotel letos už po osmé

SE LOUNY - Ve dnech 17. a 18. května se v Lounech v reálu restaurace Stromačka uskuteční osmý ročník regionální přehlídky amatérských hudebních skupin Lounský kotel 2002. Letošní ročník slibuje účast triadvaceti místních hudebních skupin různých stylů. Lounský kotel je obhaceno o dvě zajímavé akce. Jedná se o divácké ankety o nejlepší místní hudební skupinu. Jedna anketa již probíhá na internetovém serveru (www.louny.cz), druhá se uskuteční přímo při konání akce. Pro vítěze jsou připraveny dva dny v nahrávacím studiu BMS Praha. Akce si klade za cíl nejenom dát pří-

žitostným, vznikajícím nebo zaběhlým skupinám prezentovat se před širším diváckým spektrem, ale i porovnat kvalitu konkurenční, inspirovat a podpořit místní hudební podkoubí. První ročník Lounského kotle se uskutečnil v létě 1995 za účasti třinácti místních skupin. Všemi ročníky prošlo více než třicet různých skupin, které jsou více či méně úspěšnou rockové scény. Mezi nejznámější formace, které vzešly z této přehlídky, patří například Sinn Fein, Tri sestry Revival Banda či Safe Guard.

Martin Kučera a Vlastimil Roflík

Žiželice zvedly kraji statistiku

ŮSTECKÝ KRAJ (rti) - Celkem 61 trestných činů s rasovým podtextem či extremistické povahy museli vloni řešit severočeskí policisté a kriminalisté v Ústeckém a Libereckém kraji. Počet těchto trestných činů oproti roku 2000 narostl osmdesát. Jak potvrdila mluvčí severočeské policie správy v Ústí nad Labem Jarmila Hrubá, objasněno bylo již 57 případů, přičemž největší trestných činů souviselo s napadením Romů. Nejvyšší počet rasově motivovaných trestných činů řešili policisté v okresech Most (12), Louny (11) a Teplice (10). Pouze jeden případ

v okrese Litoměřice a po třech na Chomutovsku a Ústecku. Největší nárůst případů zaznamenal v uplynulém období okres Louny, především v souvislosti se srážem skinheadů u koncertem v srpnu 2001 v Žiželicích. Podle Rudolfa Výchynského ze severočeské policieji správy budou policisté věnovat mimořádnou pozornost více než 20 rizikových zápasů jarní části fotbalové Gambrius ligy. Na stadionech v Liberci, Jablonci nad Nisou, Bělanech a Teplicích se zaměří na nechalvané známé příznivce pražské Sparty, Ostavy a Brna.

The Swings vystoupí příští čtvrtek v Lounech.

Další z lounských jazzových koncertů

LOUNY - V řadě jazzových koncertů, pořádaných lounskou agenturou Adart, vystoupí příští čtvrtek v Lounech pánské vokální kvarteto The Swings. Nabízí jazzové evergreeny i méně známé písničky stylizované převážně do zvuku malokapeleového swingu válečných a ranně poválečných let. Značnou část repertoáru tvoří písně americké proveniencí, namátkou lze jmenovat It's Only a Papermoon, Time After Time, Mood Indigo, St. Louis Blues, Java Jive, Dinah, How High The Moon, Mr. Sandman. Nejsou zanebavány ani české populární písně swingového žánru - Nebe na zemi, Poznátelehcenašrymus, Pláčenebe nadé mnou, Davida a Goliáše, Jen

proten dnešní den, Svítá a další. The Swings nemají charakter osoblivé show pro velký sál, spíše se jedná o intimnější hudební událost těžší ze zajímavosti ansamblového zpěvu. Pro prostorost čtyřhlasý vokál střídá během programu sólovým zpěvem či instrumentálními skladbami. Doprovodný band je pravděpodobně tvořen kompletní rytmickou sekcí a jedním dechovým nástrojem. Jeho kmenovými členy jsou Petr Hanzlík, Petr Jindra, Pavel Švestka a Vit Votava. Kromě vlastního bandu spolupracují občas The Swings s řadou vynikajících muzikantů současné jazzové scény. V Lounech vystoupí The Swings ve čtvrtek 14. března ve 20 hodin v Hotelu Union.

Vlčí má významnou rodáka

Vzápověď zpráv z nedávno ukončené zimní olympiády mohla mnohým uniknout informace, že 20. února Miroslav Šubrt, místopředseda IHF, převzal z rukou Jacques Roggera, předsedy Mezinárodní olympijské výbory, Olympijský řád za dlouholetou činnost ve funkci člena direktora olympijských turnajů. Místopředseda Mezinárodní hokejové federace Miroslav Šubrt se narodil ve Vlčí nedaleko Loun 16. července 1926. V Lounech také vystudoval Obchodní akademii a poté odešel za dalším studiem do Prahy. V padesátých letech se stal členem mezinárodní komise Československé sekce ledního hokeje a již v roce 1956 byl zvolen předsedou. Při mistrovství světa 1959 ho kongres navrhl a zvolil do vedení mezinárodní federace, ve které působil dodnes. Letos se zúčastnil jako hokejový diplomat již dvacáté zimní olympiády a na hokejové mistrovství světa jezdí od roku 1957. Padesát let práce pro lední hokej si jistě toto ocenění v podobě Olympijského řádu zaslouží. (tak)

Dovádělo se i ve škole...

Masopustní reje, karnevaly a oslavy nemusejí vždy probíhat jen v ulicích jednotlivých vesnic. Pěknou, i když vlastně tak trochu komorní oslavu uspořádala počátkem února Základní škola Citoliby. Plná tělocvična školáků tleskala vždy nejlepším a nejnápaditějším maskám z jednotlivých tříd.

Na Pankráci, na malém vršíčku...

V Praze na Pankráci v kavárně „Café na půl cesty“ občanského sdružení Green Doors vystavuje studentka VSE Marie Štěpánková z Chlumčan, která navštěvuje výtvarný obor ZUŠ Louny vedený Mgr. Jiřím Němčíkym. Slečna Štěpánková vede na Pankráci úterní „otevřený atelier“ občanského sdružení „Baobab“, jež se zabývá volnočasovými aktivitami duševně nemocných. Vernisáž, která proběhla 7. února, nebyla zcela typická díky prostředí, ve kterém se konala. Obrazy malované temperami, olejovými pastely a gelovými tužkami, se „misily“

s hudbou tanních rokenrolových hudebníků - skupiny Pepa Pilař a rock & roll band. Díla barevně i tvarově výrazná a pečlivě instalovaná poutala pozornost návštěvníků vernisáže i náhodných hostů kavárny. Vystavená kolekce nezapře autorčinu fascinaci materiálem, zejména olejovým pastelem. Uvolněná, spontánní atmosféra kavárny přispěla k výbornému dojmu z celé akce. Obrazy lze zhlédnout v příjemném prostředí „Café na půl cesty“ v centrálním parku na Pankráci do 13. března.

Petra Konečná

Nautilidae mají pevnou vůli

„Dělej, až přijdeme včas“ - tak nějak to zní každý čtvrtek, když se členové sportovního oddílu v plavání chystají na pravidelný trénink. Nemohou se dočkat, třebaže vědí, že to opět není „nějaké“ plavání, ale tvrdý trénink. Již třetím rokem se pod vedením Jiřího Šimůnka připravují mentálně postižení sportovci na závody. Příprava je náročná, výsledky ale více než uspokojivé. V loňském roce jsme ve Zlíně obhájili zlatou medaili na 50 m znak a přivezli dvě stříbra z 50 m znak a 50 m kraul ve své kategorii. Už víme, že i letos nebudeme zklamati. Čeká nás totiž VI. Národní olympiáda mentálně postižených sportovců v Olomouci, a to od 1. do 5. července. Nebudete to jednoduché, každý rokem je více

adeptů na vítězství a medaile se namountují nedají. Plavecký oddíl máv současné době tyto sportovce: Jára Němeček, Josef Mirvald, Radka Suchomelová, Monika Wilczeková, Martina Štemberová, Radek Grundza, Václav Bázler. Jejich sedm, ale pojede jich pět. Taková jsou pravidla! Kdo to bude? Dozvíme se to na konci června při posledních časových měřeních. Nezbývá, než všem držet „pěsti“, aby je pevná vůle tréninců neopustila, udrželi dobrou formu a hlavně zdraví. Je to dobrá parta plavců a velkých kamarádů!

Na závěr se patří poděkovat za nekolekaleto finanční podporu členům zdravotní a sociální komise při Městském úřadu v Lounech a Sdružení zdravotně postižených v Lounech, Zá-

kladní škole v ulici Prokopa Holého (u koupaliště) pak za pronájem bazénu. Největší dík patří samotnému trenérovi Jiřímu Šimůnkovi. Trpělivosti

má na rozdávání, nic nám však neodupstí, ale výsledky jsou opravdu vidět. Olga Bartošová organizáční zástupce oddílu

Prioritou má být zachování chmelnic

■ Lidé prý najdou práci v nových průmyslových zónách

ŮSTÍ NAD LABEM/ZÁTEC - V polovině února proběhlo na Krajském úřadu Ústeckého kraje zasedání Hospodářské a sociální rady kraje (HSRK).

■ Dvě stě milionů na rok

Jednalo se o spolupráci s Krajskou hospodářskou komorou. Vzniklo sedm odborných komisí: životního prostředí a zemědělství, cestovního ruchu a kultury, rozvoje lidských zdrojů, regionálního rozvoje a investic, hospodářství a bydlení, doprava a komise legislativní a právní, které budou předkládat návrhy krajskému předsednictvu, přičemž HSRK bude předsedat komisí životního prostředí a zemědělství a bude jejím garantem. Dokomise byli navrženi místopředseda Okresní agrární komory Ing. Čestmír Hessa a za Asociaci soukromých zemědělců Ing. Michal Pospíšil. Jednalo se o revitalizaci regionu a řešení

ekologických škod, na jejichž likvidaci by mělo být na základě usnesení vlády postupně vyčleněno 15 miliard korun. Vládním zmocněncem pro Severozápadní Čechy byl jmenován Vlastimil Aubrecht, který informoval o 200 milionech korun určených na životní prostředí pro tento rok. Koncem dubna proběhne mezinárodní konference na téma „Strategie hospodářského a sociálního rozvoje Ústeckého kraje“, které se zúčastní vedle ministrů České vlády také ze Saska. Dále se jednalo o projekt Equal a zřízení Krajského vzdělávacího centra dospělých, které by se mělo stát odbornou institucí pro vzdělání, kvalifikaci a zaměstnání. Mělo by podpořit ucha-

zeće o zaměstnání, kterým se dlouhodobě nedají práci získat.

■ Práce prý bude v zónách

Dne 18. února se v Chmelářství Zátec setkal předseda HSRK Ivan Havlíček se zemědělci. Jednalo se o řešení nezaměstnanosti, která zejména na venkově vzrůstá útlumem zemědělské výroby, a o situaci pěstítilů chmele a chovatelů skotu. Lidé najdou pracovní příležitosti v nové budovavých průmyslových zónách. Významné by řešení nezaměstnanosti měly napomoci doprovodné programy pro malé a střední podnikání včesře služeb, například podpora rozvoje agroturistiky. Mělo by se více propagovat, že se v regionu po úspěšném osídlení elektrárn podstatně zlepšila kvalita ovzduší. Také obnova chmelnic a chovu dobytka by pomohla snížit nezaměstnanost. Na setkání zaznělo, že zmenšení rozlohy

chmelnic o více než 2.000 hektarů představuje ztrátu zaměstnání pro minimálně 3.000 lidí. Zachovat pěstování chmelev v regionu by mělo být prioritní, ale je možné pouze za finanční podpory státu. Pěstování chmele by podpořilo urychlené dokončení pozemkových úprav, obnova původních chmelnic a závlahových systémů, geologické studie mocnosti spodních vod a získání dotací pro oblast, ležící ve srážkovém stínu. Jednalo se o obnovu chovu skotu a výroby mléka, což by mělo po přeložení ovlivnit nejen zaměstnanost, ale i krajinu. V současnosti klesly stavy skotu v okrese o 70 % oproti roku 1989. Zúčastnění si stanovili následující úkoly: zajistit na Ministerstvu zemědělství ČR materiál k „Rozvoji zemědělství v Ústeckém kraji“, zapracovat do globálního plánu revitalizace požadavky pro zkvalitnění péči o chmele, podporu chovu skotu a projekt Chrámechlepaiva.

Vlasta Švická

Rodáci by chtěli více slavit

PRaha - Na únorovém setkání Spolku rodáků a přátel města Loun se mimo pražských členů zúčastnilo i několik členů lounských a pozvání přijali starosta města Loun Emil Volkmann a místostarostka Věra Mirvaldová. Starosta informoval o připravovaných změnách a investicích ve městě. Místostarostka Mirvaldová hovořila o rozpočtu na rok 2002, do kterého je zahrnuta oprava divadla a koupaliště. Objevily se výhrady členů spolku proti vysokým nákladům na divadlo a koupaliště a mnohem nižší částce na nemocnici. V diskusi, která následovala, padl dotaz, zda proběhne oslava 750.

výročí založení královského města Loun. Starosta vysvětlil, že nebyla nalezena zakládá listina a ani jiné doklady. Tim není jisté, kdy přesně bylo město založeno. Hovořilo se rovněž o podrobnostech k uvedeným informacím. Na dotaz, zda je nemocnice uzavřena, jak bylo uvedeno v novinách, vysvětlil starosta, že nemocnice pracuje a nový ředitel se snaží minimalizovat její ztráty. Na závěr poděkoval Ing. Jelen starostovi za velkou práci, kterou za dvacet let pro Louny na radnici udělal.

Spolek rodáků a přátel města Loun a okolí v Praze

dopisy

■ Pražáci by se mohli přiučít

„Je běžné, že lidé - především předci, a to je právě můj případ - obvykle hartují a často si i oporou dědečků na úřady a úředníky, na jejich neochotu, liknavost, zdlouhavé vyřizování, na jejich povýšenost, neukou-li dokonce arrogance. Leckdy k tomu mívají i důvod. Ale moje vlastní zkušenost, kterou jsem učinil během loňského podzimu a letošní zimy v Lounech, je docela jiná. Poslyšte můj krátký příběh z vašeho města.“

Do Loun jsem vje než čtvrt století dojížděl a navštěvoval manželé Valesyovy, s kterými jsem jen vzdáleně spřízněný prostřednictvím mého švagra, žijícího v USA. Pan profesor i pani profesořka zemřeli v rozmezí pěti týdnů loni v létě poté, co se oba dožili v plné duševní svěžesti poeznaného věku. V průběhu komplikovaného dědičného řízení (jednání z dědičce se stává nezletilá pranetř paní profesořky, rovněž žijící v USA) jsem byl jediným, kdo mohl a musel vyřídit spoustu záležitostí - a mnohé z nich neodkladné, což pro mne jako Pražáka znamenalo časté dojíždění do Loun. Přitom jsem však získal zcela opačnou zkušenost než je ta, o které se zmiňuji v úvodu, a tak bez nároku na úplnost chci připomenout úředníky a pracovníky některých lounských úřadů a institucí, kteří mi významně pomohli, a kteří si zasluhují mou pochvalu a dík.

Musím začít ochotou pracovníků pohřebního ústavu, farmářů úřadu čs. cirkve husitské a lounského notářství. S mimořádnou vřstností a porozuměním jsem se setkal na České poště, Severočeské energetice, Severočeské plynařské, v Severočeských vodovodech a kanalizacích, v Likuru, na Okresní správě sociálního zabezpečení, v Komerční bance, Katastrálním a Finančním úřadě. Při akutních provozních potížích v zminěných obdobi mi, trnuz paty vyřáhlí“ odborní terénní pracovníci, doporučení Severočesko energetiku. Ochotně poradili i v realitní kanceláři, její vstřic v penzionu Heller a hotelu Union, a obětavě pomáhali pracovníci pečovatelské služby a dobří sousedé v Prokopově ulici. A spokožen jsem byl i v restauraci „U Zida“.

V Lounech jsem získal dobrý pocit, že zdejší úředníci využívají víc zdravého rozumu v obtížných a atypických situacích klienta (jako je například umrtví bez pozůstalých) a snaží se mu pomoci narozdíl od svých pražských kolegů, kteří se často úzkostlivě drží sablony předpisů a nesnaží se vžit do těžkosti zákazníka. A proto klobouk dolů, milé město Louny, a díky vám všem, kteří jste mi v nelehké situaci pomohli vašim lidským přístupem. Pražáci by se od vás mohli přiučít.“

Ing. Josef Lorenc, Praha

■ Při dobré vůli...

„Dne 4. února jsme s manželkou za 176 korun zakoupili v Klenotech COR na Pražské 115 v Lounech pásek k hodinkám. Měli jsme ještě další platbu za opravu, takže jsme si ani nepovšimli, že nám na pásek nebyl vydan účtení doklad. Doma jsem zjistil, že je pásek poškozen. Když jsem vadem výrobek reklamoval, prodejávka si vzpomněla, že jsem jej koupal. Přitom však zjistila, že nemám účtení doklad, byla neochotná, hádala se se mnou. Pásek vyřadil v pokladně kno, mohl se přesvědčit, že jsem tam pásek skutečně zakoupil a při dobré vůli by snad mohl i vystavit duplikát účteního dokladu. Marně jsem záležitost vysvětloval. Přijde mi to lito. Myslím, že arrogance nebývá na místě - zvláště když jsem do této chvíle býval v prodejné pravidelným zákazníkem.“

Jaroslav Bartoš, Louny

■ Vyjádření vedoucí prodejny

„Účtení doklad vyjízdi z pokladni automaticky na všechny operace, uskutečené v průběhu dne. Je pouze na zákazníkovi, zda si odtřehý pokladni doklad uschová či nikoli. Pokud se na výrobku v pozdější době objeví skrytá vada, má zákazník právo na uplatnění reklamace. Současně s výrobkem však musí předložit pokladni doklad. To nebylo u pana Bartoše splněno. Přišel po čtyřech dnech reklamovat vadný řemínek bez pokladniho paragonu a velice arrogantně se dožadovat náhrady. Při pohybu zboží v prodejné i počtu zákazníkovi není možné si přesně pamatovat kdo, kdy u nás zakoupil. Pokladni doklad není faktura a neobsahuje tudíž jméno a adresu zákazníka, aby bylo možno pořídit jeho kopii. Pevně věříme, že tato ojedinělá příhoda neodradí zákazníky od návštěvy prodejny Klenoty COR. Přijďte se přesvědčit, jak jednáme se zákazníky. Rádi Vás obsluhujeme.“

Jana Maříková, vedoucí prodejny

řádky z Austrálie

■ Letadlem na druhý konec světa

Dvě hodiny před odletem nechávám v ruzyňské hale za poslední české peníze zabalit svou „gemicku“ do průhledné fólie, která má batůžek ochránit před nepřízní počasí a letištní personál. Teď už vím, jak to děláji, přišel si ji zabalím sám a ušetřím 55 českých peněz. Jelikož letím přes Londýn, musím projít britskou imigrační kontrolou, která na Ruzyni odstraňuje zrna od plev. Po vyplnění formuláře se minutový pohovortičkolet teplotního strádání v Evropě a jeho výměně za slunné australské pláže. Kartička je následně orazitkována „zrno“ - první předkážka za mnou. Za necelé dvě hodinky po startu u nás Boeing přistává na londýnském Heathrow. Loni jsem měl s British Airways na Heathrow nepřijemnou zkušenost, ale tentokrát proběhlo vše hladce - přesunám jím terminál autobusem i nalodění do dalšího Boeingu.

Před plnicí stoupáme nad ozářeny Londýn a nabíráme směrem Prahu, Slovensko, Maďarsko, Rumunsko, Černé moře, Turecko a Írán. Trasu pozorují na obrazovce na sedadle předé mnou. Kromě polohy letadla na mapě máme přehled o výšce (9až 11 kilometrů), teplotě vzduchu v okolí letadla (-53 stupňů), rychlosti (přes 1000 km/h), vzdálenosti do místa určení (Singapur) a časech v místě odletu, přletu a kolik že to ještě hodin poleteme. Ve všech le-

tech mám sedadlo u okénka, bohužel přímo nad křídlem, takže pokud chci něco vidět, musím hodně otáčat hlavu. Mám bloklet krk. Chvilku po plnicí po troše hovozího (zaručněn z nějaké britské šiléné krávy) uléhám. Budím se nad Tureckem, kde skrze jasnou oblohu pozoruji nádherný horizont. Krátce před čtvrtou už svítá nad hranicemi s Íránem. Dole je jen poušť se zasněženými vrcholky. Po snížení (je 17:00 místního času) začínáme kopírovat nádherné pobřeží Thajska a Malajsie sespoustu překrásných ostrovů. Hodynku před přistáním se zatahuje a pod námi se tvoří obrovské mračno ozářené sluncem. Přiklesání pozorujeme skutečně množství lidí mířících do singapurského přístavu. Je je Singapur jedinou nejčistější zemí světa, ve které, ale že mají přistávající ruševy lemovanou kytkama, mi vyrazilo deche. Bohužel toto zemi pozorují pouze z letištního terminálu.

Za hodinku se vznáším v Boeingu australské společnosti Qantas. Vzlétáme za tmy, jedinou zajímavostí bylo ovoce, které se podávalo s večerí. Vypadalo jako bílá odpeckovaná třeseň a chutnalo jako obal od hořké mandle. I přes dvacetiminutovou zpoždění na startech se do cíle přiletě pět minut před stanoveným časem - nám se to povedlo u všech třech letů téměř na chlap.

Michal